

[NIEZBĘKARCONY *part praet pass pf*

N sg f niezbękar(c)o(n)a.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Nie pochodzący z nieprawego łoża; przen: uczciwy, cnotliwy:

Szereg: »pocziwy a niezbękarcony«: a też pocziwa a niezbękarcona posteritas zawsze suum cuique decus tribuit PismaPolit 148.

FP